

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2797/2019
Гж ап 21/2019
05.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Сузана Крековић адвокат из..., ради дуга, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 21/2019 од 24.04.2019. године и ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5917/2018 од 20.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 21/2019 од 24.04.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5917/2018 од 20.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 36291/13 од 09.03.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени, као солидарни дужник, да тужиоцу исплати износ од 590.183,56 динара са законском затезном каматом почев од 20.12.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио исплату законске затезне камате, обрачунате на износ главног дуга од 590.183,56 динара, почев од 01.12.2007. године до 19.12.2016. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 96.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5917/2018 од 20.12.2018. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 36291/13 од 09.03.2018. године у ставу другом изреке.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, са позивом на одредбу члана 395. Закона о парничном поступку, благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 21/2019 од 24.04.2019. године није предложено Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде тог суда Гж 5917/2018 од 20.12.2018. године.

Против наведеног решења тужилац је изјавио жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене жалбе, Врховни касациони суд је имао у виду да је поступак у овом спору започет пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: сада важећи Закон о парничном поступку) и да се зато, у смислу члана 506. став 1. сада важећег Закона о парничном поступку, овај поступак спроводи по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 125/04 и 111/09 - у даљем тексту: раније важећи Закон о парничном поступку).

По одредбама раније важећег Закона о парничном поступку, жалба се може изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355) и против решења првостепеног суда (члан 385). Против одлука другостепеног суда - правноснажне пресуде донете у другом степену и решења другостепеног суда, странке могу изјавити ревизију и поднети предлог за понављање поступка. (члан 394. и члан 412. став 5).

Жалба тужиоца изјављена је против решења које је донео другостепени суд одлучујући о допуштености ревизије тужиоца, изјављеној против другостепене пресуде у смислу члана 395. раније важећег Закона о парничном поступку. Будући да раније важећим Законом о парничном поступку није било предвиђено да се овај правни лек може изјавити против решења другостепеног суда, због тога је жалба тужиоца недозвољена.

Из тог разлога, на основу члана 411. у вези члана 373. раније важећег Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. раније важећег Закона о парничном поступку који се примењује на основу члана 506. став 1. сада важећег Закона о парничном поступку и члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 55/2014) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 395. раније важећег Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. тог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Из ове одредбе произилази да Врховни касациони суд одлучује о изузетној ревизији само под условом да такво одлучивање предложи апелациони суд, након оцене допуштености ове ревизије из неког од наведених разлога.

У конкретном случају, решењем Апелационог суда у Београду није предложено одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетној ревизији, а вредност предмета спора наведеног у тужби од 590.183,56 динара очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе због чега је применом члана 404. раније важећег Закона о парничном поступку одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић